

"Els pradencs han fet d

Dimecres comença la XXVI edició de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent, una manifestació que cada any desperta tota una sèrie de debats més o menys polèmics, sobretot al Principat de Catalunya, per saber si convé o no continuar fent la UCE a la Catalunya Nord. En general aquests debats es basen en una argumentació o unes consideracions purament principatines. Per primera vegada EL TEMPS ha entrevistat l'alcalde de Prada de Conflent Pau Blanc i li ha preguntat què significa la UCE per Prada i per la Catalunya Nord en general.

—Crec que és una de les manifestacions més importants de la vila de Prada. És el lligam de la vila de Prada amb les seves arrels. Avui, els pobles són sempre a la recerca de les seves arrels i a Prada tenim la sort de ser a dos passos del bressol de la catalanitat: el castell de Rià, d'on va sortir Guifre el Pelós, que va fundar la dinastia dels comtes de Barcelona i que va fundar Catalunya. Prada és un lloc on es retroba tota aquesta catalanitat, ja que Pompeu Fabra hi descansa i Pau Casals, que estava molt lligat a les seves arrels com ho demostra el seu discurs a l'ONU, venia sovint. L'interès és, doncs, primer cultural, però també hi ha un interès econòmic, ja que la vinguda d'unes 1.500 persones a Prada constitueix una renda no negligible per al comerç local. D'altra banda, pel que fa a la notorietat de la ciutat, la UCE també és important, ja que durant tot l'any hi ha turistes sud-catalans que vénen a visitar el museu Pau Casals, o a recollir-se sobre la tomba de Pompeu Fabra, o a visitar l'església i veure'n el retaule.

—Tot i això, la UCE no va tenir sempre la bona imatge que té avui, què ha canviat amb els anys?

—Crec que al començament la Universitat va néixer del maig del 68 i de la lluita contra el franquisme. I és veritat que hi havia un aspecte reivindicatiu i de resistència al franquisme que tenia un caire independentista. En canvi avui les coses han evolucionat molt, i crec que la UCE ha trobat la seva vocació, que és esdevenir realment una universitat, és a dir, un lloc en el qual es debaten temes totalment diferents els uns dels altres, científics, històrics, geogràfics...

—Com a alcalde de Prada penseu que els habitants veuen la UCE com una cosa pròpia o bé com una cosa importada?

—Els pradencs han fet de la UCE una cosa

Prada acull aquests dies la XXVI edició de la Universitat Catalana d'Estiu. El batlle de la ciutat, Pau Blanc, explica la importància de la universitat per la Catalunya Nord i declara que està disposat a lluitar perquè la UCE no canviï d'emplaçament.

pròpia en el sentit que aporta una animació i recursos al comerç local. Ara bé, cal ser honest, és veritat que ho consideren encara una mica com una manifestació que no és seva, sinó que ve de l'exterior. Però crec que les coses també van evolucionant, primer perquè la població pradencs no és el que era, avui hi ha més del 60% de la població que és importada, i d'altra banda també influeix el fet que a l'Europa que s'està construint es parla de l'Europa de les Regions i crec que la gent pren consciència de la gran oportunitat que tenen de compartir unes mateixes arrels amb un poble format per més de 8 milions de persones, més nombrós que els suecs per exemple, i que parla la mateixa llengua que nosaltres. Crec que això és important.

—Què caldria fer perquè els habitants de Prada siguin més propers a la UCE?

—Ja hem parlat d'aquest tema amb els organitzadors. Caldria continuar les activitats de la UCE tot al llarg de l'any. És a dir, organitzar col·loquis. Tenir la seu verdadera de la UCE a Prada. També estudiem com es podria integrar això en un programa Interreg per exemple, i en col·laboració amb la Generalitat i la Regió Llenguadoc-Rosselló en el marc de l'Euroregió.

—Per què és important la UCE per Prada i la Catalunya Nord?

—Pensi que la principal aportació de la UCE a Prada, i per extensió a la Catalunya Nord, és la presa de consciència de l'existència del potencial econòmic d'aquesta regió veïna que és Catalunya i amb qui tenim les mateixes arrels. Crec que aquí, avui, la gent s'adona de què ens pot aportar la Universitat en els àmbits cultural i econòmic.

—A Catalunya algunes persones voldrien organitzar una altra UCE al Principat. Què penseu d'aquest projecte?

—Crec que no és la voluntat de Jordi Pujol i del seu equip. Tinc excel·lents lligams personals amb Jordi Pujol i el seu equip, i més particularment amb Joan Vallvé, que era encarregat fins ara de les relacions exteriors, i n'hem parlat diverses vegades. Ells estan d'acord que la UCE es quedi a Prada i és amb aquesta finalitat que tenim aquest projecte d'arrelament físic a Prada.

—Si aquesta amenaça persistís estarteu disposat a lluitar per no deixar que la UCE marxi de Prada?

—És evident i no tan sols estic disposat a lluitar, sinó que ja he lluitat i recordi que l'any passat vam aconseguir el reconeixement

la UCE una cosa pròpia"

PERE CODONYAN

oficial d'Europa amb un finançament Interreg, i que en el marc de l'Euroregió hem firmat amb Jordi Pujol un conveni que dóna suport a la UCE de Prada.

—Concretament, què implica aquest conveni?

—Crec que primer de tot, reconeix la UCE de Prada. Es pot dir que es tracta de l'oficialització de la UCE i de l'acte de naixença de la UCE moderna. D'altra banda, esmenta també la creació d'una seu per la UCE.

—Aquests últims anys també s'ha qüestionat la infraestructura de la UCE i s'ha parlat de traslladar-la a Font Romeu a causa de les obres de remodelació que es fan al Liceu Renouvier. Com van les obres a hores d'ara?

"La UCE ha de ser capaç de limitar el nombre de participants a 400 o 500 persones a la vegada. Crec que, com passa per tot arreu quan s'arriba al límit, cal saber no anar més enllà. No es pot construir locals per a 1.500 persones solament per a 10 dies."

—El problema dels locals va sorgir quan la Regió Llenguadoc-Rosselló va heretar de l'estat els liceus, que eren en condicions lamentables i necessitaven tota una sèrie de millores, en particular pel que fa a l'internat. Avui no es poden acceptar dormitoris on es troben una desena de persones. Per això calia restaurar el liceu i les obres només es podien fer a l'estiu durant les vacances. Avui, puc dir que és gairebé acabat, ja que amb la refecció total de les cuines i del menjador a partir de l'any que ve podrem acollir unes 400 persones de manera satisfactòria, amb seguretat i confort, ja que tindrem habitacions de quatre persones com a màxim. També aquest any posem a disposició de la UCE una vintena d'habitacions de lleure que no existien l'any passat i que són molt confortables. Tot això contribuirà a la millora de les condicions d'acolliment de la UCE. Ara bé, cal dir de manera clara que, en una ciutat com Prada —i és la mateixa cosa a tot arreu—, no és possible de tenir una capacitat d'allotjament d'acolliment extensible a voluntat. La UCE ha de ser capaç de limitar el nombre de participants a 400 o 500 persones a la vegada. Crec que, com passa per tot arreu quan s'arriba al límit, cal saber no anar més enllà. No es pot construir locals per a 1.500 persones solament per a 10 dies. Utilitzem els mitjans que tenim. Sé que Font Romeu va ser evocat en un moment donat, però no s'ha continuat en aquesta hipòtesi perquè crec que les dificultats haurien estat com a mínim tan grans com a Prada i potser fins i tot més grans encara que a Prada.

—Quin és el cost financer de la UCE per a la vila de Prada?

—Es sobretot una ajuda en natura. Posem a disposició de la UCE els locals, les grades a la plaça del poble, col·laborem amb les exposicions, aportem la logística.

—Tot i aquesta ajuda logística, semblava que l'Ajuntament quedava malgrat tot al marge de la UCE. Avui hi ha una voluntat d'invertir-hi més, de ser-hi present?

—Hi ha ara una voluntat compartida. Arran d'una conversa que hem tingut amb Jordi Pujol i sobretot amb Joan Vallvé, la Generalitat de Catalunya, que és el primer patrocinador econòmic de la UCE, va manifestar el desig de tenir uns responsables de la Generalitat i de la vila de Prada que servissin de connexió amb els organitzadors de la UCE. Des de l'any passat he designat Jeanne Janer, tinent d'alcalde, perquè fos l'interlocutor de l'Ajun-

UCE 94: Discutir els futurs possibles

La Universitat Catalana d'Estiu ja camina cap a la meitat de segle. Després de vint-i-cinc edicions, la UCE acull una vegada més els cursos, les conferències i els debats. Una vegada més també, i malgrat haver superat les noces d'argent, encara és obert el debat de la seva consolidació institucional i la seva normalització acadèmica. Aquest debat, que es pot considerar que ha acompanyat la universitat des de la seva primera edició i quasi forma part de la seva idiosincràsia, pot emprendre en la 26a edició els primers passos cap a la seva solució. La UCE viu enguany dos processos que li són indispensables per caminar amb el cap ben alt en les seves properes edicions, sense perill d'ensopegar: la creació de la fundació i la fusió definitiva amb el mapa universitari català, institucionalitzat recentment amb la creació de l'Institut Lluís Vives, òrgan que dona forma a la coordinació entre totes les universitats dels Països Catalans.

Fins l'edició d'enguany, la UCE ha estat comandada per un patronat creat amb urgència el 1985, després que el president de l'Institut d'Estudis Catalans, en aquell moment Enric Casassas, fes una crida a institucions i personalitats dels Països Catalans per salvar la universitat, per aquells dies ofegada pels deutes i en perill de desaparició. L'invent ha funcionat des d'aleshores, tot i que el pes directiu de la universitat ha recaigut en els successius equips rectorals, nomenats pel patronat, i sobretot en la figura del president de l'equip rector, Max Cahner (1985-1987), Enric Casassas (1988-91) i una altra vegada Max Cahner (1992-94).

Tot i estar presents en el patronat, les universitats han tingut un paper secundari –voluntari– en el equip rector. Amb la creació de la fundació, hi ha l'oportunitat de canviar les coses. A més de dotar la UCE d'una solvència econòmica més gran i de millorar-ne la infraestructura, la fundació pot servir també per canviar algunes maneres de fer, pluralitzar-les i sobretot implicar les universitats, no solament en el disseny acadèmic, sinó també en la gestió de la UCE. Enguany van a Prada bona part dels rectors o repre-

Vista de l'obertura de l'any passat. Enguany, la UCE arriba a la 26a edició.

sentants dels equips rectorals de les universitats dels Països Catalans, que surten de fusionar-se el mes de juliol passat en l'Institut Lluís Vives, per coordinar-se. Hi haurà una trobada per parlar sobre quin tipus d'oferta estival universitària volen i quin paper hi representa la UCE. Per part dels rectors no hi ha voluntat de qüestionar-la, simplement de millorar-la. Per part de l'equip rector de Prada també hi ha ganes d'implicar les universitats. Sembla, doncs, que d'entrada la fusió és possible. Si s'aconsegueix, la UCE tindria guanyada la legitimitat que encara li neguen des de determinats àmbits institucionals i acadèmics.

La nova generació. El programa d'enguany recull els cursos habituals, tant els programats per l'equip rector de la UCE com els que hi organitzen les universitats. Hi ha també les reunions científiques i professionals, les conferències, els debats i els homenajes, que en aquesta edició rebran Ferran Soldevila i Pere Verdaguer. Una de les novetats més importants de la present edició és potser la renovació (es pot parlar de relleu) que hi ha en l'àmbit acadèmic sobre la Catalunya Nord. La UCE, a més de ser una insti-

tució acadèmica i punt de trobada de professors i estudiants d'arreu dels Països Catalans, té per ella mateixa un pes important pel que fa al desenvolupament de la cultura catalana a l'altre cantó de l'Albera. Fins ara, els representants del catalanisme en aquesta zona del país estaven copats per noms com Joan Becat, Pere Verdaguer, Jaume Roure, Ramon Gual o d'altres. Enguany fa aparició a la UCE una nova generació, més jove, que ronda els trenta anys i que tirarà endavant els cursos sobre coneixement de la Catalunya Nord. Aquesta àrea estarà coordinada per Alà Baylac, professor de català, i els noms que l'acompanyen són Lluç Bonet, Josep Bonet, Joan Peytaví, Florència Callís, Alà Ayats i Joan-Daniel Bezsonoff, entre d'altres. A més de la joventut, a quasi tots els uneix el fet d'haver estat dirigents o militants de l'Associació Catalana d'Estudiants, un sindicat estudiantil de la Universitat de Perpinyà que fa pocs anys va arribar a ser-hi majoritari, justament quan n'eren responsables. La seva participació en la UCE suposa, a més d'un relleu, la possibilitat de millorar la relació de la universitat amb la realitat nord-catalana, una altra de les mancances històriques de la UCE.

Pere Martí

tament, la Generalitat ha designat el senyor Coll per a aquesta funció.

—Fa un any l'alcalde de Perpinyà, Joan-Pau Alduy, va llegir el seu primer discurs en català a la UCE. Aquest any és possible veure l'alcalde de Prada imitar el de Perpinyà?

—Crec que cada any l'alcalde de Prada ha fet una breu declaració en català, no tinc la pretensió d'usar el català com desitjaria. Crec que és una qüestió de costum, ja que quan participi en una reunió on es parla català, l'entenc i el parli més fàcilment. Ara bé, l'alcalde de Prada estima les seves arrels catalanes, és català, però no pensi que el discurs serà en català. Crec que el perill seria de no traduir exactament el pensament en una llengua que no utilitzi de manera permanent. Crec que quan hom s'expressa cal aportar una idea i un missatge i no hom ha de deixar que un problema de comprensió deformi aquest missatge.

—Justament abans que comenci aquesta XXVI UCE teniu desitjos o recomanacions particulars per a tots aquests que vindran enguany a Prada?

—Desitgi que la UCE vegi el seu esperit d'Universitat, és a dir, lloc de llibertat, però també de ciència i de saber perpetuar-se i desenvolupar-se deixant de costat tot el que

"Desitgi que la UCE vegi el seu esperit d'Universitat, és a dir, lloc de llibertat, però també de ciència i de saber desenvolupar-se deixant de costat el que pot ser polític."

pot ser polític i en particular que respectin els llocs i la ciutat en els quals són, i que evitin tota mena de posicions que no fan avançar les coses, però que al contrari podrien donar a la UCE una imatge que no es mereix perquè s'hi fan coses massa importants i interessants.

Pere Codonyan

(Juliol, agost i setembre)

CURSOS D'ESTIU

Recuperació de COU Proves d'accés a Universitat

Els grups seran d'un màxim de 15 alumnes,
(s'atendran situacions particulars).
Classes de dilluns a dijous.
Horari de matí i de vesprada.
Matrícula global o per assignatures.

**Si t'ha quedat alguna assignatura,
si tens pendent el selectiu,
i vols rebre classes en català,
truca'ns.**

**Centre
Carles Salvador**

Moratin, 15-6a. 46002 València Tel. 96/351 17 27

